

**Talan mot Konungariket Spanien, väckt den 11 mars 2004
av Europeiska gemenskapernas kommission****(mål C-132/04)**

(2004/C 106/65)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 11 mars 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Spanien. Sökanden företräds av Luis Escobar Guerrero, kommissionens rättstjänst, och Horstpeter Kreppel, domare vid Tribunal de lo Social och nationell expert med förordnande vid nämnda rättstjänst, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- 1) fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet⁽¹⁾ och artiklarna 10 och 249 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen genom att underlåta att införliva artikel 2.1 och 2.2 och artikel 4 i nämnda direktiv med sin rättsordning (eller genom att endast delvis införliva sistnämnda bestämmelser med sin rättsordning), såvitt avser personal vid offentliga myndigheter, och
- 2) förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet med den nationella rätten löpte ut den 31 december 1992.

Det syfte som eftersträvas med direktiv 89/391/EEG, att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet, talar för att det skall göras en extensiv tolkning av direktivets tillämpningsområde. Enligt fast rättspraxis vid domstolen skall de undantagsfall på vilka direktivet inte är tillämpligt dessutom tolkas restriktivt.

Att låta direktivets tillämpningsområde även innefatta de verksamheter som under normala förhållanden utförs av försvaret, polisen och andra säkerhetsorgan är det synsätt som är mest fördelaktigt för arbetstagarna och som bäst överensstämmer med proportionalitetsprincipen.

⁽¹⁾ EGT L 183, s. 1.

**Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 12 mars
2004 av Konungariket Spanien****(mål C-133/04)**

(2004/C 106/66)

Konungariket Spanien har den 12 mars 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av Enrique Braquehais Conesa, Abogado del Estado, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. Ogiltigförklara rådets förordning (EG) nr 2287/2003⁽¹⁾ av den 19 december 2003 om fastställande för år 2004 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs. Yrkandet gäller till den del Spanien inte i förordningen inte tilldelas kvoter som står i relation till de fiskemöjligheter i Nordsjön som fördelades före Spaniens anslutning.
2. Förplikta svarandeinstitutionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen.

I artikel 166 i Spaniens anslutningsakt fastställdes en övergångsperiod för tillträdet till vattnen och den spanska flottans resurser, vilken upphörde när den period som föreskrevs i artikel 8.3 i förordning (EEG) nr 170/83 löpte ut, det vill säga den 31 december 2002. Enligt den ifrågasatta förordningen tillämpas emellertid fortfarande begränsningarna för spanska fartygs tillträde till Nordsjön och Östersjön i praktiken, eftersom de knappt tilldelas någon kvot i nämnda vatten. Detta trots att övergångsperioden har löpt ut. Spanska fiskare diskrimineras därmed i förhållande till vad som gäller för övriga medlemsstater.

2. Åsidosättande av Spaniens anslutningsakt

Genom den ifrågasatta förordningen förlängs de begränsningar som föreskrivs i anslutningsakten bortom det slutdatum som föreskrivs i artikel 166 i akten, det vill säga den 31 december 2002, i den mån som bestämda kvoter inte tilldelas spanska fartyg i Nordsjön och Östersjön.

3. Åsidosättande av principen om relativ stabilitet

Genom den ifrågasatta förordningen har de avgörande faktorerna för fastställande av procentsatserna för fångst ändrats radikalt eftersom de spanska fartygen, med tillämpning av principen om relativ stabilitet, inte ges samma villkor som fartyg från övriga medlemsstater.

(¹) EUT L 344, s. 1, 31.12.2003.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 12 mars 2004 av Konungariket Spanien

(mål C-134/04)

(2004/C 106/67)

Konungariket Spanien har den 12 mars 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av Enrique Braquehais Conesa, Abogado del Estado, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. Ogiltigförklara rådets förordning (EG) nr 2287/2003 (¹) av den 19 december 2003 om fastställande för år 2004 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs. Yrkandet gäller till den del den spanska flottan inte enligt förordningen tilldelas några bestämda kvoter i gemenskapsvattnen i Nordsjön och Östersjön.
2. Förplikta svarandeinstitutionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen.

I artikel 166 i Spaniens anslutningsakt fastställdes en övergångsperiod för tillträdet till vattnen och den spanska flottans resurser, vilken upphörde när den period som föreskrevs i artikel 8.3 i förordning (EEG) nr 170/83 löpte ut, det vill säga

den 31 december 2002. Enligt den ifrågasatta förordningen tillämpas emellertid fortfarande begränsningarna för spanska fartygs tillträde till Nordsjön och Östersjön i praktiken, eftersom de knappt tilldelas någon kvot i nämnda vatten. Detta trots att övergångsperioden har löpt ut. Spanska fiskare diskrimineras därmed i förhållande till vad som gäller för övriga medlemsstater.

2. Åsidosättande av Spaniens anslutningsakt

Genom den ifrågasatta förordningen förlängs de begränsningar som föreskrivs i anslutningsakten bortom det slutdatum som föreskrivs i artikel 166 i akten, det vill säga den 31 december 2002, i den mån som bestämda kvoter inte tilldelas spanska fartyg i Nordsjön och Östersjön.

3. Åsidosättande av artikel 20.2 i förordning (EG) nr 2371/2002

Fördelningen av fiskemöjligheter inom gemenskapen mellan medlemsstaterna har inte genomförts i enlighet med principen om relativ stabilitet när det gäller befintliga resurser. När det gäller nya fiskemöjligheter har medlemsstaternas intressen, i förevarande fall de som företräds av Spanien, inte beaktats.

(¹) EUT L 344, s. 1, 31.12.2003

Talan mot Konungariket Spanien, väckt den 12 mars 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-135/04)

(2004/C 106/68)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 12 mars 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Spanien. Sökanden företräds av den juridiske rådgivaren Michel Van Beek och Gregorio Valero Jordana, rättstjänsten, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 7.4 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (¹) genom att i Guipúzcoa tillåta jakt på ringduvor (*Columba palumbus*) som återvänder till häckningsplatsen, och
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.